

Pla Barcelona ciutat segura

Gener de 2020

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior

1. Presentació, 3
 2. La seguretat a Barcelona, 4
 - 2.1 L'increment dels fets penals a Barcelona, 4
 - 2.2 Una delinqüència que no és homogènia, 6
 - 2.3 La victimització del turisme, 10
 - 2.4 Enquestes de victimització i percepció de la seguretat, 11
 3. L'abordatge de la inseguretat a la ciutat de Barcelona. Objectius, 12
 4. Compromisos i accions, 15
- Entitats participants en els grups de treball, 18

1. Presentació

Els darrers anys, Barcelona ha viscut un increment de la inseguretat ciutadana, fins al punt que s'ha generat la preocupació sobre com aquest fet podia afectar la vida quotidiana, l'activitat econòmica i social i la imatge d'una ciutat referent tant en l'àmbit de Catalunya com en l'àmbit internacional. El Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, mitjançant la Direcció General de la Policia, ha impulsat la formulació d'un pla d'abast ampli, amb l'objectiu de reduir no sols el nombre de delictes mitjançant la prevenció i la capacitat de reacció, sinó de millorar l'atenció a la víctima i recuperar la iniciativa ciutadana i el consens sobre les actuacions de la seguretat a la nostra capital.

La característica principal d'aquest Pla és la participació dels diferents actors que intervenen en els escenaris on la seguretat té una afectació més sensible, que són l'espai públic i el transport, i també d'aquelles entitats que, per representació veïnal, activitat econòmica o relació amb turistes i visitants, tenen un coneixement específic de la seva afectació i de les necessitats de seguretat. El Pla s'ha formulat a partir de grups de treball cohesionats a l'entorn de temàtiques concretes: població, mobilitat, comerç i empresa, oci i lleure, nuclis d'interès de la ciutat, actors de la seguretat, cos consular i comunicació. El Pla es proposa diagnosticar les necessitats més enllà de les xifres, identificant canvis normatius que poguessin facilitar una resposta més efectiva, millorant l'eficiència policial i dels actors de la seguretat i facilitant, en el fons, un consens efectiu sobre l'ús de l'espai públic com a paradigma de la vida urbana. A partir d'aquesta diagnosi, s'han establert els àmbits de treball i les línies d'intervenció per orientar tant la capacitat de resposta de les administracions implicades com també l'entorn de participació i col·laboració entre els diferents actors en la coproducció de la seguretat.

La complexitat intrínseca de la ciutat, la diversitat d'usos de l'espai públic i dels interessos que hi conflueixen s'incrementa a Barcelona amb el fenomen turístic, que aporta a la ciutat més de vint milions de pernoctacions cada any. La centralitat d'alguns espais com Ciutat Vella i l'Eixample o l'accessibilitat del front marítim, i l'especialització turística o d'oci en certes hores del dia, afecten la distribució del delicte sobre el plànol i han d'orientar també la capacitat de resposta. Els registres oficials constaten un increment dels fets delictius, especialment dels furts i els robatoris amb violència, que en alguns casos d'especial sensibilitat arriben a tenir un fort ressò mediàtic. Aquests factors han influït en la sensació d'inseguretat de la ciutadania i en la preocupació per la resposta que calia donar al deteriorament de les condicions de vida urbana.

2. La seguretat a Barcelona

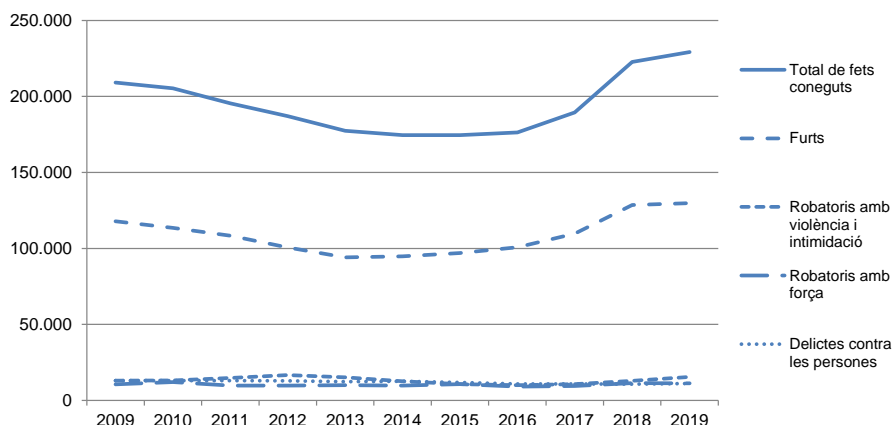
2.1 L'increment dels fets penals a Barcelona

Barcelona té una llarga tradició en l'anàlisi de la seguretat tant a partir de les dades policials com de les dades de l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya o els baròmetres d'opinió municipals. Aquesta anàlisi ha estat una guia essencial de l'activitat dels cossos de seguretat i les administracions públiques i, sovint, s'ha nodrit de les aportacions d'institucions acadèmiques, professionals i ciutadanes. Gràcies a aquesta preocupació, es coneix bé l'evolució dels índexs de seguretat i el seu impacte en la vida ciutadana. L'evolució dels delictes registrats demostra que hi ha hagut un increment sostingut de l'activitat delictiva els darrers quatre anys i que el 2019 ha arribat a les xifres més altes de les últimes dècades, coincidint amb l'increment de les dades de percepció recollides tant en el baròmetre municipal com en l'Enquesta de seguretat.

En termes generals, i si es compara amb les ciutats grans de la seva àrea geogràfica, Barcelona es pot considerar una ciutat relativament segura, afectada, principalment, per una delinqüència oportunista de caràcter econòmic que busca un benefici ràpid. El nombre i, especialment, el tipus de delictes que s'hi cometen provoquen, en la majoria dels casos, més inconvenients materials i incomoditats burocràtiques de caràcter documental que no pas risc físic per a les persones.

Pel que fa als fets, es consideren per a aquest Pla els delictes que passen en espais públics per l'impacte que tenen en la percepció de la seguretat i els que tenen un pes específic sobre el total. Així, els furts, amb prop del 60% dels fets denunciats, són el tipus de delicte més comú i incideixen en gran mesura en la consideració de la delinqüència de la ciutat. Ara bé, l'increment dels robatoris amb violència o intimidació i dels robatoris amb força, que representen al voltant del 10% cada un sobre el total de fets, presenten una tendència creixent des del 2017 i han determinat en bona mesura l'empitjorament de la seguretat. Els delictes contra les persones s'han mantingut estables, amb una lleugera tendència a la baixa durant la darrera dècada.

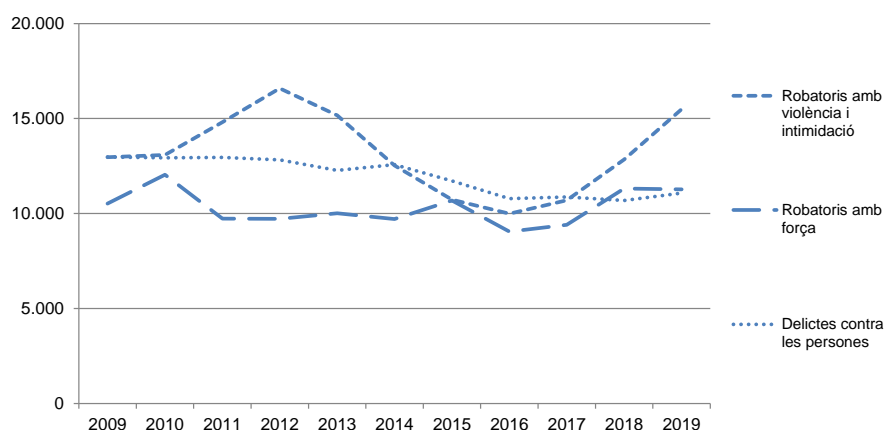
Gràfic 1 -- Evolució dels fets penals, furts, robatoris amb violència i intimidació, robatoris amb força i delictes contra les persones coneguts a la ciutat de Barcelona entre el 2009 i el 2018

Font: Dades internes de la Direcció General de la Policia

L'evolució creixent dels delictes ha incentivat la posada en marxa d'aquest pla per acompanyar la resposta policial amb altres elements que poden ajudar a millorar la resposta de les administracions i la millora de la seguretat a la nostra ciutat. Les pàgines següents volen aportar senzillament els eixos principals d'una anàlisi on s'identifica la tendència en la concentració espacial, l'impacte de la cronografia en el tipus de fets delictius i el pes relatiu dels turistes com a víctimes. A més dels gabinets de l'Administració, algunes universitats i centres d'estudis estan impulsant treballs sectorials que milloraran la comprensió i l'anàlisi de la seguretat a Barcelona.

Gràfic 2 – Detall de l'evolució dels robatoris amb violència i intimidació, dels robatoris amb força i dels delictes contra les persones coneguts a la ciutat de Barcelona entre el 2009 i el 2018

Font: Dades internes de la Direcció General de la Policia

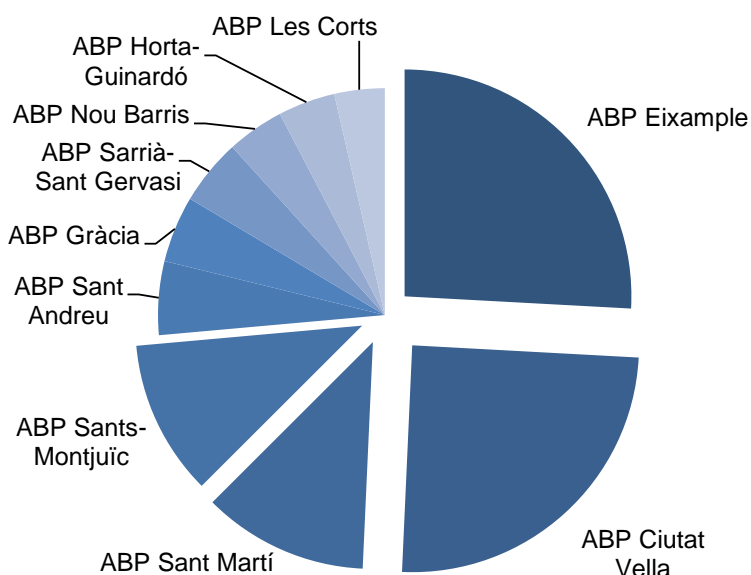
2.2 Una delinqüència que no és homogènia

Com qualsevol ciutat, Barcelona especialitza en àrees determinades algunes de les seves funcions urbanes. La concentració d'oferta turística, comercial o lúdica influeix en la localització dels escenaris de més activitat i capacitat d'atracció. La centralitat històrica de l'eix de la Rambla i del passeig de Gràcia i la facilitat d'accedir-hi per una xarxa força densa de transport públic facilita també que s'hi localitzin els escenaris de més inseguretat.

Pel que fa als districtes, el gràfic 3 incideix en l'impacte desigual de la delinqüència i la càrrega de fets que suporten alguns districtes en relació amb el total. En aquest sentit, Ciutat Vella i l'Eixample, amb un 70% dels furtis i un 50% aproximat de robatoris amb violència, són les àrees més vulnerables perquè concentren pràcticament la meitat dels fets coneguts de tota la ciutat i lideren l'increment dels delictes dels darrers anys.

Els districtes de Sant Martí i Sants-Montjuïc segueixen un patró similar amb una càrrega de fets inferior: junts concentren el 25% del total de la ciutat. Algunes característiques relacionades amb l'accessibilitat i l'oferta d'oci poden influir en la variació de l'impacte d'alguns fets, com seria el cas de Sant Martí pel que fa als robatoris amb força.

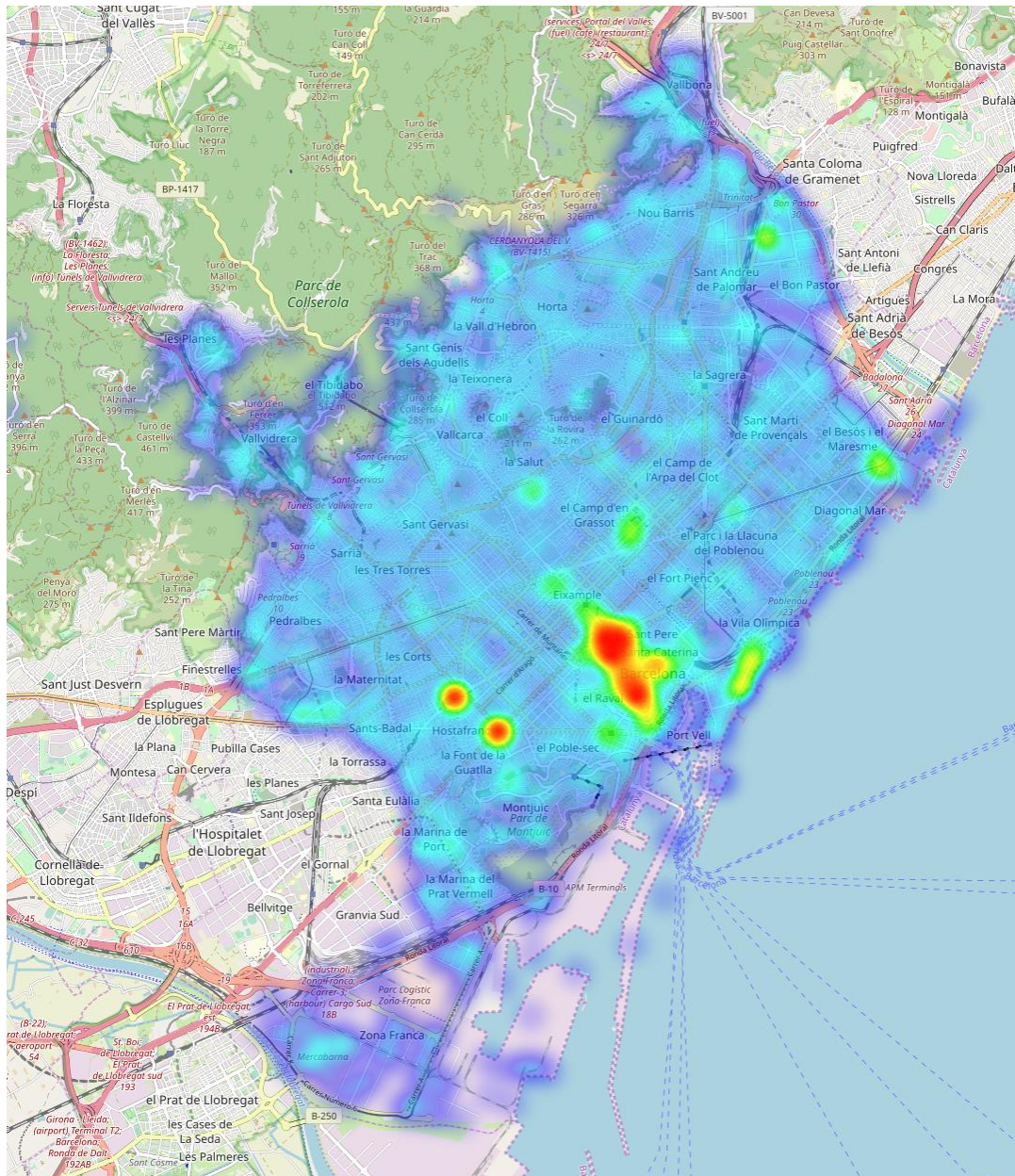
Gràfic 3 -- Distribució dels fets penals coneguts a la ciutat de Barcelona l'any 2018 per àrea bàsica policial (ABP) dels Mossos d'Esquadra

Font: Dades del portal de dades obertes dels Mossos d'Esquadra

El mapa de fets coneguts de la ciutat destaca elements puntuals relacionats amb els llocs que són més de pas i amb més concentració de persones. S'hi identifiquen clarament espais turístics com la Rambla, la plaça Catalunya o la Sagrada Família; els centres comercials de Diagonal Mar, Glòries, la Maquinista, l'Illa Diagonal, les Arenes; les principals estacions de tren i de metro de Sants, plaça d'Espanya i plaça Catalunya o les zones d'oci del front litoral i del Port Olímpic. Aquesta localització delimita amb precisió els espais que requereixen una atenció prioritària, tant pel nombre de fets que s'hi produeixen com pel que representen en la imatge de la ciutat.

Mapa1 -- Distribució dels fets coneguts l'any 2018 a la ciutat de Barcelona

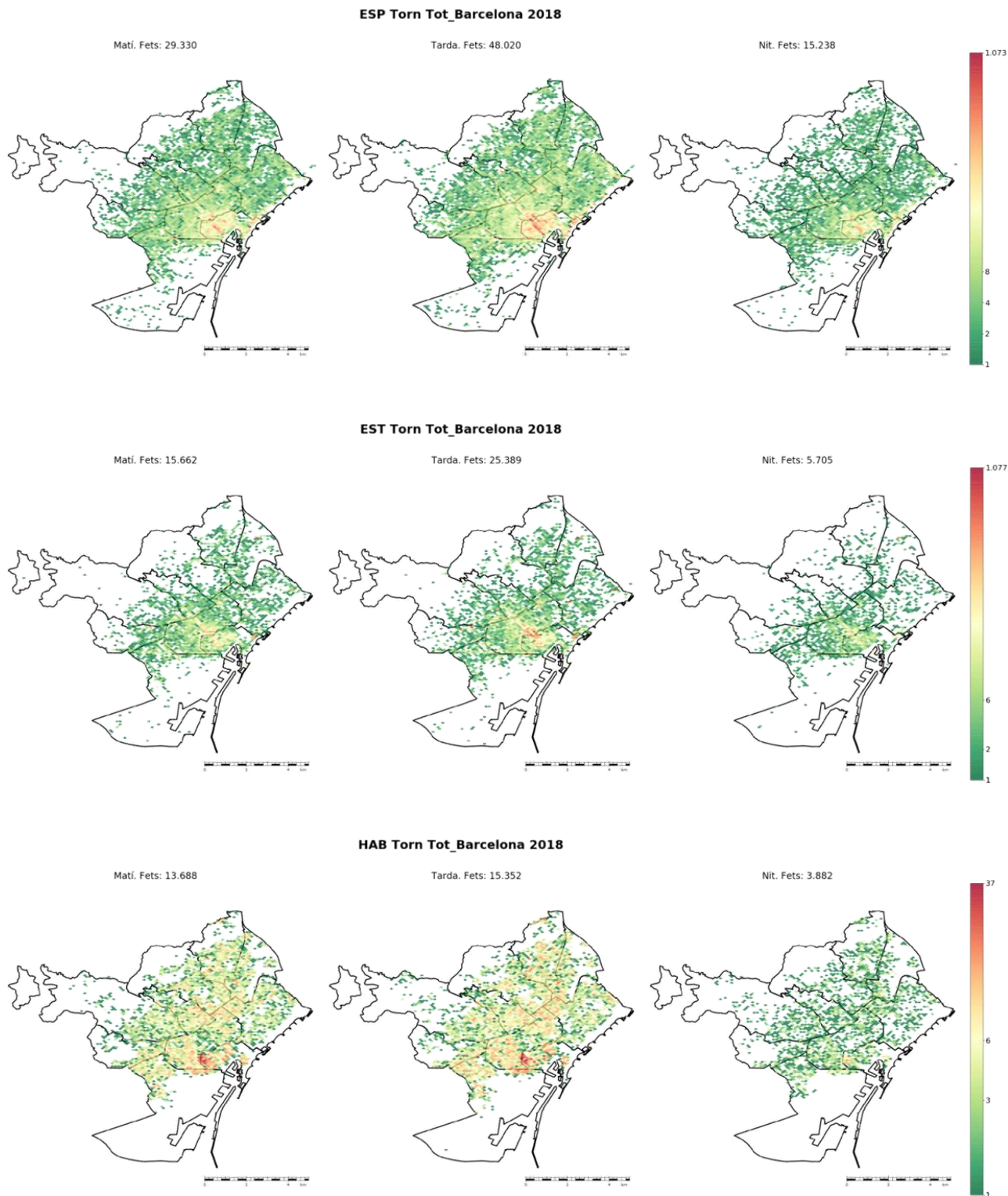
Font: Dades internes de la Direcció General de la Policia

Els escenaris dels fets delictius repercuteixen també en l'entorn i en la socialització de la inseguretat. L'urbanisme, les infraestructures i l'especialització de l'activitat econòmica influeix en el tipus de lloc on passen els fets i poden presentar algunes diferències entre districtes. L'espai públic predomina com a escenari comú a tots els districtes, mentre que els delictes en establiments comercials destaquen a l'Eixample i Sant Martí. El transport públic recull al voltant del 15% dels furt, però per les condicions de l'espai, la sensació de victimització té un impacte més gran.

La distribució temporal dels fets demostra una certa variació estacional, amb increments destacats a l'estiu que afecten sobretot els districtes amb més oferta lúdica i turística com Ciutat Vella i Sant Martí, mentre que altres districtes més residencials com Nou Barris o Sarrià -- Sant Gervasi viuen els mesos més tranquils. Igualment, a nivell setmanal, el registre cronogràfic de fets demostra amb poca diferència més activitat delictiva els dies feiners, en la franja d'activitat diürna, que els festius.

Pel que fa a la distribució horària, les diferències són més evidents, d'acord amb el ritme de l'activitat diària. Els mapes de la pàgina següent mostren la distribució territorial dels fets per al torn de matí (de 6 a 14 h), de tarda (de 14 a 22 h) i de nit (de 22 a 6 h) de fets que s'enregistren als espais públics (ESP), als establiments comercials (EST) i als habitatges (HAB). Tot i que es pot afinar el nivell d'anàlisi per a tipologies de fets concrets, els mapes reforcen la idea de centralitat conflictiva de Ciutat Vella i Eixample a totes les franges temporals, i de l'espai públic a la zona del Port Olímpic i una part del front marítim a la nit. La concentració d'activitats d'oci i de serveis turístics afavoreix la concurrència de fets diversos en el mateix espai. Els furt, la venda il·legal d'alcohol o drogues, els robatoris amb força o amb violència o els robatoris en pisos turístics es produeixen sobretot a les zones on coincideixen l'oferta i la demanda, on l'ambient acostuma a relaxar la vigilància dels mateixos ciutadans i on es reclama més presència policial o l'increment de mesures de seguretat.

Mapa 2 -- Distribució dels fets per torn als espais públics (ESP), als establiments comercials (EST) i als habitatges (HAB) l'any 2018 a la ciutat de Barcelona

Font: Dades internes de la Direcció General de la Policia

2.3 La victimització del turisme

Barcelona és un focus de turisme internacional i el turista és una víctima recurrent dels fets delictius a la ciutat. Algunes característiques, com el nivell adquisitiu, la temporalitat de l'estada i el desconeixement de l'entorn, el converteixen en una víctima potencial, especialment als mateixos espais que ja s'han identificat com a menys segurs de la ciutat.

Les dades són clares. El turisme va presentar el 15% de les denúncies del 2018 a Barcelona; el 19% de les de l'Eixample i fins al 30% de les de Ciutat Vella.

Els turistes representen el 25% de les víctimes de furt a Barcelona i fins al 39% quan el valor del furt supera els 400 €. Per a valors inferiors, el percentatge de turistes víctima es situa en el 19%. Els turistes també són víctimes recurrents del robatori amb força i furts a l'interior de vehicle, el 20%, i representen el 9% de les afectacions per robatori amb violència i/o intimidació.

La concentració de fets en un col·lectiu tan específic remarca la seva vulnerabilitat i reclama la incorporació dels conceptes de seguretat en els serveis que se li dispensen: una millora de la capacitat d'atenció com a víctima, l'agilització dels processos vinculats amb la denúncia, la justícia i els tràmits administratius relacionats amb la documentació. També cal incidir en la prevenció i els consells d'autoprotecció.

Malgrat tot això, les dades de l'Agència Catalana de Turisme indiquen una alta satisfacció dels turistes que visiten Catalunya i Barcelona, i l'índex de seguretat percebuda és superior al 80% a mitjan novembre del 2019.

2.4 Enquestes de victimització i percepció de la seguretat

Una altra eina imprescindible per fer una diagnosi sobre la seguretat són les enquestes, d'opinió o de victimització, gràcies a les quals es pot tenir informació sobre si la seguretat és una preocupació per als ciutadans, sobre aspectes com la percepció de seguretat o els fets penals que han patit, inclosos aquells que no s'han arribat a denunciar. La dada més recent prové del Baròmetre municipal de Barcelona de desembre del 2019, que constata que la inseguretat és el problema més greu que té la ciutat en aquests moments per a un 29,1% de les persones enquestades. Aquesta percepció ha canviat en poc temps, ja que entre el juny i el desembre del 2018 va passar del 6 al 21%. Aquesta preocupació coincideix amb l'augment dels delictes patits pels ciutadans, que queda palès a l'Enquesta de victimització de Barcelona del 2019, en la qual l'índex de victimització del darrer any arriba als 31,8 fets per cada 1.000 habitants. Aquest és el tercer any de creixement i s'hi ha produït l'increment més accentuat de tota la sèrie històrica: 6,2 punts.

D'altra banda, mentre augmenten els fets, l'índex global de denúncia baixa del 22,4% al 18,4% el darrer any. Per poder revertir aquesta tendència, s'hauria d'actuar sobre les principals motivacions per no denunciar segons aquesta enquesta: *la policia pot fer poca cosa, confia poc en la justícia, és complicat i confia poc en la policia.*

Pel que fa a la percepció de la seguretat, els ciutadans valoren més l'espai conegut (el barri) que la resta de la ciutat. Els darrers anys, l'augment de la victimització no havia afectat la percepció de seguretat, però enguany cal remarcar igualment que l'índex de victimització ha augmentat de manera destacada i que els valors de percepció de seguretat també han baixat, en el cas del barri del 6,5 al 5,9 i en el cas de la ciutat del 6,3 al 5,2, en una escala del 0 al 10.

És conegut que hi ha hagut un dèficit d'efectius policials a la ciutat que ha pogut repercutir en la capacitat de resposta davant l'increment dels delictes i que aquest fet ha pogut incidir en la percepció de la seguretat i el nivell d'atenció que reclama la ciutadania i el sector de serveis de la ciutat. També és cert que, a part de les dotacions policials, s'han detectat altres elements que poden millorar la capacitat de resposta de les administracions, amb la col·laboració de les empreses i els comerços, com recullen en les propostes al final d'aquest document.

3. L'abordatge de la inseguretat a la ciutat de Barcelona. Objectius

La participació dels agents ciutadans en els grups de treball del Pla ha aportat punts de vista de gran qualitat sobre la gestió de la seguretat i de l'espai públic. Més enllà de les dades dels registres estadístics o de la valoració de les enquestes, la transmissió de l'experiència directa del contacte amb la ciutadania ha permès identificar elements sensibles que ajudaran a millorar un projecte que ha de ser transversal.

Les reunions dels grups han ajudat a definir quatre objectius generals que s'abordaran a través de compromisos i recomanacions de caràcter preventiu, reactiu i d'atenció a la víctima, segons el cas, i un cinquè objectiu que dona valor a la política de comunicació com una eina efectiva de la millora de la seguretat i la seva percepció.

Es preveu que l'avaluació del Pla es dugui a terme mitjançant l'anàlisi dels indicadors i de la situació general de la seguretat en una jornada anual i que el seguiment es pugui fer a través d'una *oficina del Pla* que recollirà les aportacions i les inquietuds dels participants.

Objectiu 1. Reduir la criminalitat i el seu impacte

És l'objectiu principal i el que substancia el Pla. Les accions s'adrecen a reduir tant la criminalitat com l'impacte que té en les víctimes i a la ciutat, així com a incidir en la millora de la qualitat de vida de les persones. L'avaluació vindrà donada pel seguiment necessari de l'execució de les accions i per l'anàlisi dels indicadors.

Les accions es focalitzaran en aquells tipus delictius que provoquen més incidència, tant quantitativa com per afectació a les persones. Entre aquests, s'han triat els fets següents:

- Furts i petits robatoris
- Robatoris violents
- Venda i distribució de droga

En relació amb el dimensionament dels efectius policials, es busca:

- Donar visibilitat al patrutllatge preventiu, amb més presència d'agents uniformats als espais més afectats per la inseguretat.
- Reforçar la capacitat reactiva de les patrulles, tant en àmbits territorials com sectorials.
- Millorar la planificació de la seguretat, dissenyant plans específics d'abordatge de la criminalitat en la via pública, en àmbits territorials i sectorials.

En relació amb la seguretat privada, l'objectiu és:

- Millorar el model de col·laboració de la seguretat privada amb els cossos policials, especialment en àmbits sectorials.

Objectiu 2. Gestionar de manera eficaç l'espai públic

L'espai públic és l'escenari de la vida a la ciutat. Es caracteritza pel dinamisme i per acollir la confluència d'interessos i activitats que poden entrar en contradicció. La gestió d'aquest espai, basada en normatives clares i en la presència dels serveis públics, és la base per millorar la percepció de la seguretat. Per això cal:

- Incrementar l'observació i l'anàlisi de la realitat i la millora dels serveis policials en aquest espai, tant per millorar la realitat objectiva com la percepció subjectiva.
- Tractar de manera específica les dades policials i els indicadors de la inseguretat referits als diversos nivells territorials i sectorials.
- Incentivar els estudis independents sobre l'ús de l'espai públic i la seguretat.

Objectiu 3. Millorar les organitzacions policials i la seva col·laboració amb la resta d'actors

L'organització policial és l'element clau per implantar les polítiques públiques de seguretat. En aquest sentit, aquest objectiu inclou dues vessants:

- Millorar els protocols de col·laboració i coordinació entre cossos i altres actors de la seguretat.
- Revisar els serveis de proximitat i els seus recursos; els plans específics de proximitat i la política de comunicació entre la ciutadania i la policia, per tal de millorar-ne la gestió.

Objectiu 4. Enfortir l'entorn social

Aquestes propostes necessàriament han de tenir el seu reflex en la percepció que tenen de la inseguretat els operadors socials i la ciutadania en general. Els compromisos i les propostes han de tenir un caràcter social i integrador i, en aquest sentit, cal:

- Implementar mesures de proximitat, de gestió eficaç de les denúncies, l'efectivitat dels plans de barri i, en general, la participació del conjunt de la comunitat.
- Revisar els protocols de col·laboració amb els altres ens responsables de l'atenció i la integració social de les persones que pertanyen a grups en situació de vulnerabilitat o victimitzats.

Objectiu 5. Establir una estratègia de comunicació

La comunicació té un paper important en la imatge de la seguretat, en la percepció per part de la ciutadania i en l'adopció de mesures preventives per tal d'evitar la victimització. Cal dissenyar una estratègia de comunicació capaç de difondre les accions i fer comprensibles els objectius del pla i els compromisos que el vertebrèn.

En aquest sentit, es pretén difondre les millores en l'accessibilitat de la ciutadania a l'atenció i la gestió en matèria de seguretat, a l'atenció a les víctimes de delictes i, en general, als punts d'informació, demanda o atenció de qualsevol dels aspectes relacionats amb la inseguretat i les seves conseqüències. Es tracta de:

- Millorar la percepció de seguretat ciutadana.
- Reduir el risc d'estigmatització i/o criminalització dels col·lectius o persones de grups més vulnerables.
- Evitar la generació de rumors.

4. Compromisos i accions

Més enllà d'identificar els objectius, les aportacions dels diferents grups de treball han permès determinar les actuacions que cal emprendre per aconseguir les fites proposades i agrupar-les per àmbits d'actuació.

L'actuació sobre l'ordenament jurídic constitueix el primer dels àmbits d'actuació. Les iniciatives, en aquest àmbit, s'orienten a combatre la reincidència delictiva, endreçar l'ús de l'espai públic i adaptar la normativa als nous comportaments socials i aprofitar els recursos tecnològics actuals per treballar a favor de la seguretat. En aquest sentit es proposa:

1. Actualitzar l'ordenança de civisme de Barcelona per adequar-la als usos actuals de l'espai públic.
2. Revisar l'articulat de la normativa sobre videovigilància per adaptar-la a les noves capacitats tecnològiques.
3. Plantejar modificacions al Codi penal per prevenir la reincidència, especialment en els casos de furt i robatoris, i incloure l'afectació dels usuaris i la seguretat en la penalització del vandalisme.
4. Actualitzar la normativa sobre espectacles i activitats recreatives referents a la localització, els horaris i la protecció de l'entorn urbà d'aquestes activitats.

D'altra banda, en l'àmbit dels serveis de seguretat, les aportacions dels grups de treball s'orienten a la reducció de la delinqüència mitjançant la visibilitat de cossos policials, les polítiques de proximitat i la capacitat de reacció en cas d'incidents. També es remarca la necessitat de millorar l'atenció a la víctima. Per això es proposa:

5. Ampliar la xarxa d'oficines d'atenció a la víctima a fi que la recollida de denúncies sigui també un servei de proximitat.
6. Implantar els tràmits policials en línia o establir sistemes de cita prèvia a les oficines d'atenció ciutadana.
7. Millorar l'atenció a la diversitat lingüística per facilitar la presentació de denúncies a persones que no parlen les llengües oficials de Catalunya.
8. Identificar els espais i les franges horàries més sensibles, tant per raó de l'afluència de persones com per la concentració de fets il·lícits, per tal d'adequar la distribució d'efectius i les tasques a realitzar.

9. Establir estratègies i plans específics per abordar la seguretat del transport públic i augmentar la presència i la intervenció d'efectius policials al transport públic en moments d'especial afluència i conflictivitat.

Els grups de treball han reclamat com a millora instrumental per tractar la seguretat una coordinació millor entre institucions i entre actors públics i privats. En aquest sentit, les propostes són:

10. Fomentar el compromís i la col·laboració entre les administracions per tal d'oferir serveis de seguretat al ciutadà sense l'impediment de límits administratius, ja siguin d'àmbit local com relacionats amb el port o amb àmbits de gestió privada com el transport.
11. Tractar amb l'Administració de justícia el sistema de resposta àgil i adequat als problemes delinqüencials de la ciutat de Barcelona, especialment pels delictes més recurrents i amb implicació de ciutadans estrangers.
12. Consolidar les estratègies de proximitat de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i impulsar la coordinació operativa amb la Guàrdia Urbana de Barcelona.
13. Garantir l'eficiència i l'eficàcia dels protocols d'accés a dades comunes per part dels cossos policials.
14. Millorar els sistemes de coordinació i de recepció d'avisos per part de la seguretat privada i d'actors institucionals i socials específics.
15. Col·laborar entre administracions per tal de preveure la dimensió de la seguretat en la planificació urbanística de l'espai públic.
16. Fomentar la coordinació entre administracions en relació amb la instal·lació de sistemes de videovigilància per fer-la més efectiva.

Finalment, es recull l'interès per aprofundir en l'experiència de col·laboració en la planificació de la seguretat del present Pla i millorar les polítiques de comunicació en termes de seguretat. Per aquest motiu, el Departament d'Interior es compromet a:

17. Dinamitzar la Comissió Barcelona Ciutat Segura, mantenir una oficina de contacte i col·laboració amb els membres i facilitar el seguiment de les accions que preveu aquest pla.
18. Elaborar informació periòdica senzilla, detallada i clara sobre l'estat de la seguretat a la ciutat i a distribuir-la a les entitats participants.
19. Atendre i estudiar la possibilitat de noves incorporacions d'actors i els suggeriments de reformulacions dels objectius proposats.

20. Establir un sistema d'avaluació de les accions i millores proposades en aquest document mitjançant una sessió plenària anual d'anàlisi de les tendències en l'evolució de la seguretat.

El Pla aborda també la necessitat de coordinar les polítiques de comunicació orientades tant a la prevenció i l'autoprotecció com a la informació necessària per a les víctimes i les persones i institucions que hi tenen un contacte més proper. També s'estableix la necessitat de combatre els rumors i contrarestar informacions parcials que incideixen en la percepció que els ciutadans poden tenir de la seva pròpia seguretat. En conseqüència, es proposa:

21. Ampliar l'oferta d'informació amb consells de seguretat en relació amb les situacions més habituals de risc que poden afrontar diversos col·lectius i distribuir-los entre els actors públics i privats que estan en una posició millor per arribar als destinataris.

22. Impulsar un sistema de difusió gràfica amb informació de servei per a visitants relativa a la seguretat.

Entitats participants en els grups de treball

- Ajuntament de Barcelona
- Associació Catalana d'Empreses de Seguretat
- Associació Corporativa d'Agències de Viatge Especialitzades
- Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona (APARTUR)
- Associació de Sales de Concerts de Catalunya
- Associació del Passeig de Gràcia
- Associació Professional de Companyies Privades de Serveis de Seguretat
- Autoritat del Transport Metropolità
- Barcelona Comerç
- Barcelona Oberta
- Barcelona Serveis Municipals, S.A
- Cambra de Comerç de Barcelona
- Consell d'Empreses Distribuïdores d'Alimentació de Catalunya
- Cos consular
- Creu Roja
- Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència
- Departament d'Interior
- Departament de Justícia
- Departament de Territori i Sostenibilitat
- Departament de Treballs, Afers Socials i Famílies
- Departament d'Empresa i Coneixement
- Diputació de Barcelona
- Els Amics de la Rambla
- Federació Catalana d'Associacions d'Activitats de Restauració i Musicals
- Federació Catalana de Locals d'Oci Nocturn
- Federació d'Associacions de Barna Centre
- Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona - FAVB
- Fira de Barcelona
- Foment del Treball
- Fundació Sagrada Família
- Futbol Club Barcelona
- Gremi de Restauració de Barcelona
- Gremi d'Empresaris de Discoteques de Barcelona i Província
- Gremi d'Hotels de Barcelona

- Justícia i Pau
- PIMEC – Micro, Petita i Mitjana Empresa de Catalunya
- Port de Barcelona
- Transports Metropolitans de Barcelona